

PRESENTACIÓ

El Montnegre i el Corredor. Ens acostumat a al.ludir-los plegats. Ben diferents i amb una idiosincràcia pròpia comparteixen, però, la seva condició de serralada litoral, i, per tant, de rerafons muntanyós per a la gent del Maresme i de “muntanya de baix” per a les poblacions del Vallès Oriental i de la Selva, muntanya propera i a l’abast, per contrast amb el Montseny, alterós i immens... Com a germans que són comparteixen també molts dels seus encants, però cada ú amb una personalitat poderosa: abrupte i intrincat el Montnegre, accessible i amable el Corredor. Aquests encants indubtables són amagats amb pudor i només els ha tastat qui en coneix l’existència: poc o gens de grans panoràmiques, res de cims inaccessibles o de salts d’aigua espectaculars. Però qui que alguna vegada s’hagi endinsat en una fondalada del Montnegre no en guarda la impressió? Qui pot oblidar la visió fugissera del gat mesquer o el xicle de la miloca? Com restar insensible a l’harmonia de les tupides pinedes del Corredor?

On acaba l’acció de a naturalesa i on comença la mà de l’home és pràcticament impossible de destriar en aquests espais, tant complementàries han esdevingut una i altra. La intervenció humana tal com havia estat, però, ha desaparegut: La població tradicional ha emigrat i amb la seva marxa l’activitat agrícola i la conservació de les masies, tan abundants en aquestes serres, ha rebut un cop greu. El sector forestal, pobre a nivell de tot Catalunya, difícilment podia prendre el relleu d’aquella activitat... El reclam de la naturalesa és avui, però, molt fort, i la proximitat del Montnegre i el Corredor a zones densament poblades fa que dia a dia siguin més els qui s’hi atansen com esplai: excursionistes, naturalistes, caçadors, ciclistes, motoristes...

Com retornar la vida a les antigues masies, com recuperar els camps, els camins de peu, les fonts? Com fer rendible l’activitat forestal sense comprometre els recursos futurs? Com canalitzar els visitants tot evitant els impactes negatius? Quines activitats econòmiques en poden sorgir? Quin paper hi han de fer les administracions? Quin els propietaris?

Ningú no té la vareta màgica. Més ben dit: no hi ha solucions màgiques. Però ens donarem per ban pagats si amb la revista que avui presentem podem contribuir a repensar el futur que desitgem, tot desvetllant les aportacions i la inquietud de tots els que d’una forma o altra se senten part del Montnegre i del Corredor.

Xavier Alfaras

President